Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

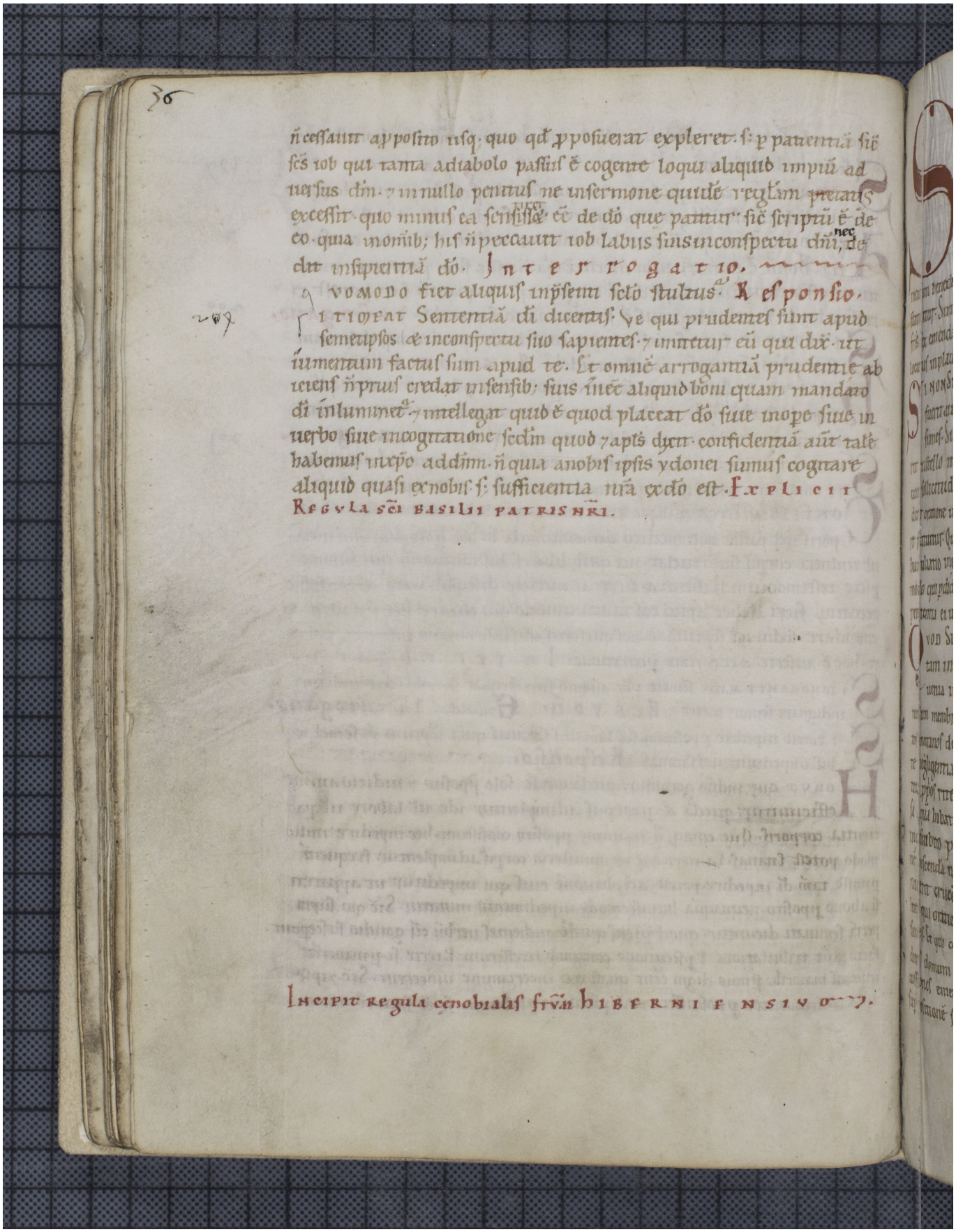

36

ñ cessauit apposito usq; quo qd ꝓposuerat expleret. s: ꝑ patientiã sic
ses iob qui tanta adiabolo passus ẽ cogente loqui aliquid impiũ ad
uersus dñm. ⁊ in nullo penitus ne in sermone quidẽ regiam preiatis
excessit. quo minus ea sensisse. ee de dõ que patitur sic scriptũ ẽ de
eo. quia non ñ; his ñ peccauit iob labiis suis in conspectu dñi, nec de
dit insipientiã dõ. Interrogatio.

Quomodo fiet aliquis in ipsem sed stultus. Responsio.

Litigat sententiã di dicentis. Ve qui prudentes sunt apud
semetipsos et in conspectu suo sapientes. ⁊ intuitu eũ qui dixit. ut
iumentum factus sum apud te. Et omnẽ arrogantiã prudentie ab
iciens ñ prius credat in sensib; suis ñec aliquid boni quam mandato
di inluminet. ⁊ intelligat quid ẽ quod placeat dõ siue in ope siue in
uerbo siue in cogitatione secdm quod ⁊ apls dicit. confidentiã aũt talẽ
habemus in xpo addñm. ñ quia a nobis ipsis idonei sumus cogitare
aliquid quasi ex nobis. s: sufficientia nra ex dõ est. Explicit
Regula sci basilii patris nri.

Incipit regula cenobialis fratrũ hibernie insuloꝝ.